

ת"פ 36656/02/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד שולמית בוסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36656-02-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' בוסי

לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

שולמית בוסי

הנאשמים

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין בידי אחראי (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 382 (ב) (2) לחוק העונשין - התשל"ז-1977.

כתב האישום מתאר מספר פעמים, בהזדמנויות שונות, בהם תקפה הנאשמת את הפעוט בו טיפלה וזאת משך תקופה של שלושה חודשים, מתוך שבעת החודשים בהן הייתה אחראית עליו במסגרת עבודתה, אצל הוריו של הפעוט.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה ביקשה באת כח המאשימה לקבל את הסדר הטיעון חרף העובדה כי הנאשמת פגעה פגיעה חמורה בשלמות גופו של הפעוט, באמון הוריו ובאמונו של הציבור, וביכולתן של מטפלות להעניק טיפול בסביבה מוגנת ובטוחה לפעוטות.

הנימוקים לכך הינם כי מדובר בנאשמת בת 65 נעדרת עבר פלילי, אשר הודתה במעשיה, חסכה זמן שיפוטי יקר ומצבה הבריאותי קשה ומורכב.

לדברי ב"כ המאשימה יש לתת משקל רב לכך שהנאשמת הודתה הודיה מלאה, הביעה חרטה כנה ונטלה אחריות למעשה תוך שהדגישה את הבושה הגדולה אשר מלווה את הנאשמת לאורך ההליך. בנוסף לאמור ציינה כי לאור גישור שנערך בין הצדדים שילמה הנאשמת להוריו של הפעוט פיצוי בסך 176,500 ₪.

ב"כ הנאשמת ביקש להדגיש בפני בית המשפט את חרטתה של הנאשמת על מעשיה ואת הסבל הנפשי שנגרם לה בנוסף למחלות בהן היא לוקה. עוד הוסיף כי תסקיר שירות המבחן שיקף באופן מלא את מצבה של הנאשמת - אשר אינה יכולה, בשל מצבה הרפואי, לבצע עונש בדרך של עבודות שירות וכי מדובר בהסדר ראוי וממצה זאת בהתחשב בעובדה כי הצדדים הגיעו להסדר פשרה אזרחי, כל זאת תוך שהוא מביע אמפטיה כלפי הוריו של הפעוט וכעסם על הנאשמת.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן סקר בהרחבה את מצבה של הנאשמת.

שירות המבחן תיאר אישה בת 65 בעלת מוגבלויות פיזיות רבות, אשר מתקשה בניידות ותלויה רבות בעזרה חיצונית, הנאשמת שימשה כמטפלת בילדים שנים רבות, וזוהי הרשעתה הראשונה.

בהתייחס למצבה תיאר כי אותה במי שמתמודדת עם מגוון של בעיות רפואיות, מרותקת לביתה ומוכרת כנכה 100% לצמיתות- בעלת מורכבות בהיבט הנפשי והפיזי.

התסקיר מגלה כי הנאשמת מפנימה את הבעייתיות במעשיה, מבינה שבסיס מעשיה שגוי, ומביעה חרטה. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי בכללותו חידד עבור הנאשמת את הפרשנות המחמירה שניתנה למעשיה.

לדעת שירות המבחן הנאשמת תזדקק לתמיכה רחבה על מנת להשלים עם מעשיה כלפיה הפעוט, ועיבודם של האירועים הפליליים וזאת בכדי שתוכל לחזור לתפקוד יציב והתמודדות עם יתר מחלותיה.

לאור העובדה כי הנאשמת לא תוכל עוד להשתלב בשוק העבודה מצא שירות המבחן כי לא קיים סיכון לעבירה חוזרת, לאור כל האמור והמפגשים התכופים שערך עמה וכן משך בחינת מצבה קבע שירות המבחן כי נוכח מצבה הייחודי של הנאשמת יש להעמידה בצו מבחן למשך שנה תוך הטלת ענישה מרתיעה בדמות מאסר על תנאי. עוד הוסיף שירות המבחן כי ישנה אפשרות לשל"צ בהיקף של 60-80 שעות, אשר יהווה עונש "סמלי", הנאשמת הביעה נכונותה, בפני שירות המבחן, לקחת חלק בכך.

כחלק מבחינת אפשרויות העונש נשלחה הנאשמת לממונה על עבודות השירות- במסגרת הבחינה נמצאה הנאשמת לא כשירה מבחינה רפואית לביצוע עונש בדרך של עבודות שירות, וזאת חרף הבעת רצונה במשרדי הממונה לבצע את עבודות השירות.

במסגרת הטיעונים לעונש טען אביו של הפעוט מר א ב בפני בית המשפט וביקש למחות על ההסדר אליו הגיעו הצדדים, לדבריו מדובר בפעוט הסובל מנכות של 20% (דברים אשר לא בא זכרם בטיעוני הצדדים). לטענתו יש להטיל על הנאשמת עונש שייתן ביטוי למעשים אותם ביצעה הנאשמת כלפי הפעוט שלדבריו עד היום סובל מסייטים של האירועים אותם חווה.

למרות דבריו טען האב כי הוא אינו מבקש שאדם בעל מוגבלות רפואית ייאסר אולם מבקש כי תתבצע בדיקה רפואית לנאשמת שתבחן את מגבלותיה הרפואיות תוך הטלת קנס משמעותי.

דין והכרעה

אין חולק כי המעשים אותם ביצעה הנאשמת הם חמורים, המאשימה וגם הנאשמת אינם חלוקים בעניין זה. ההסדר שאליו הגיעו הצדדים, והוצג לבית המשפט הינו תוצר של מכלול השיקולים.

הוריו של הפעוט הפקידו בידיה של הנאשמת את היקר להם מכל וזו מעלה באמונם. רק האקטיביות של ההורים, שהציבו מצלמה נסתרת, חשפו את מעשיה של הנאשמת שיתכן ולולא כך לעולם לא היו יודעים על שנגרם לבנם.

עם זאת, ההליך הפלילי מגלם בתוכו דינמיקות שונות בין הצדדים ובכללם תיקונים של כתבי אישום לאור בחינה של ראיות, ושיקולים נוספים. כתב האישום המתוקן שהוגש לבית המשפט הינו תוצאה של עבודה מאומצת של שני הצדדים בהגעה להסדר ראוי שיגלם מחד גיסא את מעשיה של הנאשמת ומאידך גיסא ישקף את האינטרס הציבורי. אין ספק שתפקידו של בית המשפט אינו מסתכם בלהוות חותמת גומי על ההסכמים המתגבשים בין הצדדים, על בית המשפט לבחון בעין אחרת את בסיסו של ההסכם, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בקטינים (ת"פ 40056/05 מדינת ישראל נ' גלינה בת ניקולאי גוריאצקין (פורסם בנבו)):

" בית המשפט מחויב לפרוס את כנפיו על מי שאינו מסוגל להגן על עצמו ואף להתלונן על מעשים נפשעים ואכזריים המבוצעים בו, שיש בהם פוטנציאל לגרימת נזק פיזי או נפשי. על מנת למגר את התופעה ולעוקרה מהשורש אין מנוס מהטלת עונשים ממשיים על העבריינים, לא מתוך רצון לנקמה חלילה אלא מתוך מגמה להרתיע כל עבריין פוטנציאלי ולהבהיר לו כי אם ישלח ידו בקטין או בחסר ישע, תוך ביצוע מעשים של התעללות, כי אז צפוי הוא לענישה קשה ומחמירה שמשמעותה כליאתו מאחורי סורג ובריח, לתקופה לא קצרה. אכן, אין להתעלם מנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של העבריין, אך לשיקולים אלה יינתן משקל מופחת, בנסיבות העניין, כאשר שיקולי הענישה העיקריים הינם גורם ההרתעה ועקרון הגמול שבענישה".

מתחם הענישה בעבירות מסוג אלו בהן הורשעה הנאשמת יכול לנוע בין מאסר בעבודות שירות למאסר בפועל. יש בנימוקים שהעלו שני הצדדים כדי לקבוע שהעונש המתאים במקרה זה היה מאסר בעבודות שירות, ולא בכדי הסכימו על כך הצדדים. השאלה היא מה צריך לקבוע בית המשפט כאשר טרם גזירת דינו מסתבר שהנאשמת אינה כשירה לעבודות אלה, וזאת בהתחשב בעובדה כי הנאשמת שלפני לא ביקשה להימנע מביצוען של עבודות שירות וניכר שלו היה מאשר הממונה על עבודות השירות את ביצוען אזי שהייתה מקבלת עליה את הדין ללא כל טענה ואולי אף בהשלמה גמורה.

חשוב לציין כי אני מבין ללבו של אבי הפעוט ועתירתו כי הנאשמת תבוא על עונשה במעשיה כלפי ילדם.

על פי ההלכה רק במקרים חריגים יתערב בית המשפט בהסדרים שבין הצדדים, בטוחני כי בטרם הגיעה המאשימה להסדר לקחה בחשבון גם את עמדתם של ההורים.

לא מצאתי כי ההסדר אליו הגיעה המאשימה עם הנאשמת נמנה על אותם מקרים חריגים. לא מדובר בנאשמת שפעלה כדי להימנע מלרצות מאסר בעבודות שירות. נהפוך הוא. עוד גיליתי כי הנאשמת מבינה את החומרה העמוקה שבמעשיה ומתסקיר שירות המבחן אף עולה קושי ברור להתמודד עם מעשיה ועם הבושה הנלווית להן לאחר שנים של טיפול בילדים.

על מנת למצוא תחליף לחוות דעתו של הממונה קיבלה עליה הנאשמת בהסכמה את המלצתו של שירות המבחן לביצוע שעות של"צ באופן שיהיו מותאם למוגבלותה כפי שתוארו בפני בתסקיר שירות המבחן.

יש לשוב ולזכור כי מדובר בהרשעתה הראשונה של הנאשמת, וכי בין הצדדים התקיים הליך גישור במסגרתו שילמה הנאשמת, כתוצאה של אותו הליך, סכום של 176,500 ₪ פיצוי למתלוננים. בהתחשב בכל אלה לא מצאתי כל פגם בהסדר שנרקם בין הצדדים.

לאור האמור לעיל אני מאשר את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. הנאשמת תבצע של"צ במסגרת תכנית שיכין שירות המבחן בהיקף של 70 שעות, תשומת לב שירות המבחן כי מסגרת השל"צ לא תכלול עבודה עם ילדים/פעוטות. שירות המבחן יעביר בית המשפט תכנית לאישור.
2. מאסר למשך עשרה חודשים ואולם הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תעבור את העבירה בה הורשעה לפני בתוך שלוש שנים מהיום.
3. קנס בסך 2000 ₪, הנאשמת תשלם את הקנס בשני תשלומים שווים וזאת במועדים 1.12.17 ו- 1.1.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.